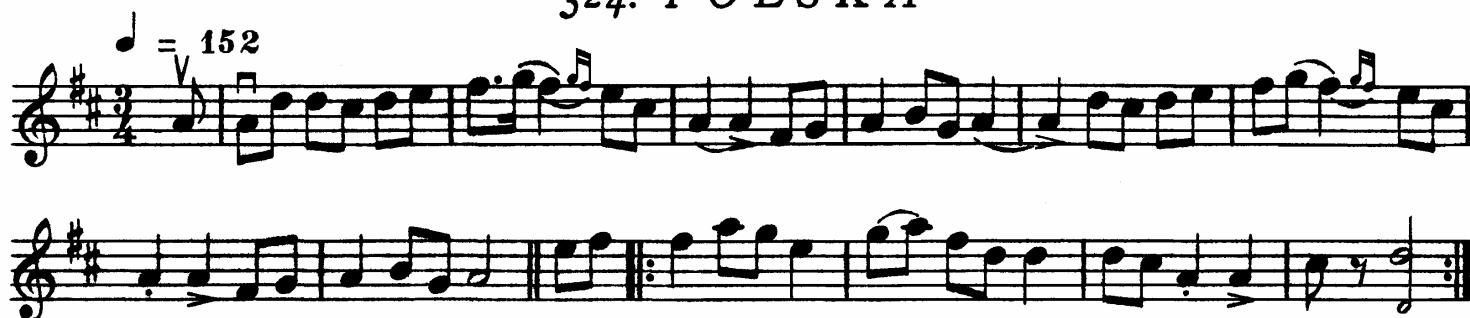

Fiskarna mina, polska efter Ljuder Anders Ersson, Gopshus, Mora, född 1833
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

324. P O L S K A

Man märker genast, att första satsen är på något sätt felbetonad. Dessutom har sista takten i denna sats en takt-del (= hälften av sista halvnoten) för mycket, och andra satsen en upptakt (tvååttondelsfigur), som icke heller får plats i taktindelningen. Felet med första satsen i denna version ligger säkerligen däri, att dess upptakt och första takt-del icke funnits ursprungligen, utan tillkommit senare. Härigenom har också upptakten till andra satsen kommit utanför taktindelningen. Äro dessa antaganden riktiga, skulle låten således te sig på följande sätt:

Polskan är, enligt vad Ljuder Anders påstod, urgammal. I sitt tolvte år lärde han den av en gammal spelman från Oxberg. Att Ljuder Anders då kan ha uppfattat låten felaktigt är förklarligt.

Till polskan sjöngs följande text:

»Fiskarna mina pläga gå hit,
sa den, som gick å mette,
å då fick jag se, var grannen min låg
ut i en vik å mette.»

Fiskarna mina pläga gå hit,
sa den, som gick å mette,
å då fick jag se, var grannen min låg
ut i en vik å mette